

Pressió sobre el PSC perquè se sumi a la declaració sobiranista

Gispert crida a la unitat i els socialistes demanen que es respecti la llei

Els dirigents socialistes Antoni Balmón i Pere Navarro divendres passat a la seu del PSC

INAKI ELLAKURIA
Barcelona

Continua la pressió sobre els socialistes catalans perquè s'acabin afegint a la declaració sobiranista que entrarà en votació aquesta setmana al Parlament. En espera que avui els negociadors de CiU, ERC, PSC, ICV i CUP es tornin a veure les cares després d'uns contactes telefònics aquest cap de setmana que han resultat inútils, ahir es van succeir les crides perquè el partit que lidera Pere Navarro accepti la resolució. El bloc sobiranista vol comptar amb els socialistes, assolir així els 107 diputats, i poder oferir una imatge d'unitat i força en defensa del dret a decidir el proper 23 de gener, en el primer ple de la legislatura.

Però els desitjos de vegades xoquen amb la realitat i en aquest moment l'acord a cinc és gairebé quimèric. No només per la defensa socialista que tota consulta compleixi amb el marc legal vigent, és a dir, la Constitució, una cosa que ahir Oriol Junqueras va rebutjar afirmant que la consulta es farà "diguin el que diguin el Govern i el Constitucional", sinó que fins i tot la CUP avisa que no se sumaran a la resolució si aquesta no engloba els "Països Catalans".

Un vegada el PSC ha acabat acceptant després de molt debat intern que Catalunya sigui considerada "subjecte polític", marcant distàncies així amb les posicions del PSOE, el principal escull avui per a un gran acord és el concepte de legalitat. El PSC exigeix que tot el procés de la consulta sigui dins dels marcs de la Constitució, una manera de garantir que, en cas d'expressar-se els catalans a les urnes, el resultat sigui legal i vinculant, com en els processos del Canadà i Escòcia.

Una exigència a complir la legalitat, amb la crida a què CiU i ERC des-

vinculin el dret a decidir, a la qual el PSC no sembla que estigui disposat a renunciar. Tampoc a que el procés es realitzi des de la negociació i el diàleg amb el Govern central. "Negar la interlocució amb l'Estat no només és negar la legalitat, sinó també la realitat, perquè Catalunya forma part de l'Estat", va declarar el portaveu del PSC, Jaume Collboni. Poc després, Carme Chacón va escriure a Twitter: "ERC i Mas troben inconcebible que el PSC demani que es compleixi la llei. Resum: les autoritats catalanes demanen de cometre il·legalitats! Fort!".

Les crítiques als socialistes van arribar sobretot des de l'esquerra cata-

lana i els seus antics socis en el tripartit. Oriol Junqueras va replicar al PSC i va dir que l'"obligació" d'ERC és seguir endavant amb la consulta "diguin el que digui el Govern espanyol i digui el que digui el Tribunal Constitucional".

AVIS DE JUNQUERAS

"La consulta es farà diguin el que diguin el Govern i el TC"

CRÍTQUES DE CHACÓN

"Artur Mas i ERC demanant de cometre il·legalitats; fort!"

Per a De Gispert, "el punt denominador comú ha de ser el dret a decidir, la possibilitat de fer una consulta" i va demanar no entrar i enredar-se en debats sobre "què dirà la consulta, perquè potser aquí sí que hi haurà diferències".

Per la seva part, la presidenta del PP català, Alicia Sánchez-Camacho, va mostrar la seva convicció que el procés sobiranista no prosperarà per dues raons: "Perquè l'acord de govern entre CiU i ERC s'anirà debilitant progressivament i perquè no es pot conduir un procés al marge de la llei vigent".

Mentrestant, el secretari general d'ICV, Joan Herrera, va titllar el PSC d'"irresponsable" per no facilitar un

acord. Herrera va considerar que el PSC està demostrant "no tenir una voluntat real d'acord" i va dir que la formació que lidera Navarro té tots els arguments necessaris per entendre la importància que "hi hagi una majoria àmplia" a favor del dret a decidir.

Des de Convergència Democràtica, el seu secretari d'organització, Josep Rull, va acusar el PSC d'utilitzar "tots els mecanismes" al seu abast per provar de fer inviable un "ampli acord", per la qual cosa va demanar "generositat" i "responsabilitat". Rull va ressaltar que des de CiU han fet "tot el possible" per a una gran aliança, ja que al seu entendre es tracta d'un debat "molt rellevant per a la història" de Catalunya.

Un escenari de divisió i desacord que va portar a la presidenta del Parlament, Núria de Gispert, a fer una crida a la "unitat" i a "buscar un acord nacional tan majoritari com sigui possible per donar resposta a les expectatives del poble de Catalunya". La presidenta del Parlament i dirigent d'Unió es va mostrar partidària de mantenir la declaració sobiranista per al proper dia 23 de gener i va recordar que amb aquesta "no s'inicia cap procés legal, sinó un procés polític".

Per a De Gispert, "el punt denominador comú ha de ser el dret a decidir, la possibilitat de fer una consulta" i va demanar no entrar i enredar-se en debats sobre "què dirà la consulta, perquè potser aquí sí que hi haurà diferències".

TRIBUNA

Laia Bonet

Membre de l'executiva del PSC

El deure d'encertar

Al mig de la cruïlla de la crisi social, econòmica, democràtica, hi ha també una crisi nacional: insatisfacció majoritària amb la situació actual de les relacions entre Catalunya i Espanya i rebuig de l'estatu quo des de la sentència de l'Estatut, amb la qual no només es van retallar les aspiracions de millora de l'autogovern sinó que es va trencar el pacte constituent.

En aquesta situació, cada força política planteja legítimament la seva resposta a la situació: el seu projecte. Però si algun punt de coincidència han ofert les passades eleccions és en torn de com plantejar les solucions: el 80% de les forces de la cambra parlamentària actual va defensar en el seu programa electoral que la solució d'aquesta crisi nacional havia de partir d'una acció: escoltar abans l'opinió dels ciutadans. És el dret a decidir.

Tres poden ser les claus que, segons el meu parer, poden ajudar-nos a recuperar la seguretat i la confiança que comença a desdibuixar-se respecte de si la política catalana, en el seu conjunt, sap on va.

Modèstia. El president Artur Mas està fent una lectura simple dels resultats electorals. Confon la majoria parlamentària amb una majoria social. Té legitimitat però la pot perdre si no és capaç d'actuar com a president de tots, en lloc de ser presoner del seu acord d'investidura. El preocupant plantejament inicial de la declaració de sobirania no és simplement un error, és el símptoma d'un equivoc democràtic greu. No buscava una consulta, buscava una aclamació d'un determinat projecte polític. La primera opció era democràtica, la segona no ho és. Greu.

Generositat. El PSC afirma que no està per ajudar Artur Mas a sortir de l'embolic en el qual estem ficats. Però l'embolic el té Catalunya

El PSC afirma que no està per ajudar Mas a sortir de l'embolic; però l'embolic el té Catalunya

ny a. I els socialistes catalans no podem renunciar a ser útils, efectius i pràctics en servir els interessos de Catalunya i els seus ciutadans. Per això, s'hauria de desvincular la defensa del dret a decidir de la de cada un dels legítims projectes de cada força política: la independència (identificada patrimonialment i exclusivament pels seus mateixos defensors amb el terme sobirania), el federalisme, o el confederalisme.

Intel·ligència. La llei de consultes populars per via de referèndum del 2010, aprovada i en vigor, pot contenir la clau per sortir de l'atzucac en el qual ens trobem. Ningú no pot discutir que la Generalitat de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències, fins i tot de les seves funcions, pugui consultar la ciutadania per iniciar, amb més força i legitimitat, un procés de renegociació competencial, de pacte fiscal o de relació amb l'Estat.

Necessitem articular un procés de nou statu quo (millora, evolució o canvi, segons sigui cada projecte polític) però no podem aconseguir-ho ignorant l'ampli marc legal en el qual vivim, ni unilateralment. Sense legalitat i sense negociació. Per això, començar aquest camí amb la força de la consulta ens donarà més legitimitat democràtica. Raons i vots. Aquesta llei, encara que sigui d'un altre govern, pot ser molt útil si sabem explorar, amb intel·ligència, les seves possibilitats. No siguem adamistes. Tenim ja un bon instrument.